2024(2)THCR

తెలంగాణ రాష్ట్ర ఉన్నత న్యాయస్థానము, హైదరాబాద్.

గౌరవనీయ న్యాయమూర్తి పి. శామ్ కోషి
మరియు
గౌరవనీయ న్యాయమూర్తి లక్ష్మీ నారాయణ అలిశెట్టి
ఆదాయపు పన్ను ట్రిబ్యునల్ అప్పీలు నం. 561 / 2006
తేదీ: 28.06.2024

తీర్పు: *(గౌరవనీయ న్యాయమూర్తి శ్రీ లక్ష్మీ నారాయణ అలిశెట్టి ద్వారా)*

ఆదాయపు పన్ను అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్, బెంచ్-బి, హైదరాబాద్ (సంక్షిప్తంగా "ట్రిబ్యునల్") 1999-2000 మదింపు సంవత్సరం కోసం తేదీ 08.02.2006న జారీ చేసిన ఉత్తర్వు ఐటిఎ నం. 148/హైద్/2005 ను ఆక్షేపిస్తూ, ప్రస్తుత అప్పీల్, ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1961 (సంక్షిప్తంగా, "చట్టం, 1961") లోని సెక్షన్ 260-ఎ కింద దాఖలు చేయబడింది, తేదీ 08.02.2006 నాటి ఆక్షేపించబడిన ఉత్తర్వు ద్వారా, తేదీ 20.12.2004 నాటి ఆదాయపు పన్ను (అప్పీల్స్) II, హైదరాబాద్ (సంక్షిప్తంగా, 'సిఐటి(ఎ)') ఉత్తర్వును రద్దు చేస్తూ ప్రతివాది దాఖలు చేసిన అప్పీలును ట్రిబ్యునల్ అనుమతించింది.

2. అప్పీలుదారు తరపు న్యాయవాది Ms. కె.ప్రభావతి కి ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్న సీనియర్ న్యాయవాది శ్రీ ఎస్. రవి మరియు ప్రతివాది తరపున ఆదాయపు పన్ను శాఖ న్యాయవాది శ్రీ విజయ్ కె పున్నా, వాదనలను విన్నాము.

3. ప్రస్తుత అప్పీలు దాఖలు చేయడానికి దారితీసిన సంక్షిప్త వాస్తవాలు ఈ క్రింది విధంగా ఉన్నాయి:

4. చమురు, గ్యాస్, నీటి పైపులైన్లు మొదలైన వాటిలో ఉపయోగించడానికి పారిశ్రామిక కంప్యూటర్ సాఫ్ట్ వేర్ వ్యవస్థల సరఫరా కోసం కన్సల్టెంట్లు మరియు సలహాదారుల వ్యాపారాన్ని నిర్వహించడానికి 19.12.1997 న అప్పీలుదారు-కంపెనీని స్థాపించారు. అప్పీలుదారు 1999-2000 మదింపు సంవత్సరానికి గాను రూ.55,68,141/- నష్టాన్ని ప్రకటిస్తూ 24.12.1999న

రిటర్నులు దాఖలు చేశారు. ఈ రిటర్ను, చట్టం, 1961 లోని సెక్షన్ 143 (1) కింద 29.12.2000 న ప్రాసెస్ చేయబడింది మరియు అప్పీలుదారు కంపెనీకి రూ.4,194/- రీఫండ్ జారీ చేయబడింది.

5. అప్పీలుదారు కేసు పరిశీలనకు ఎంపిక చేయబడింది మరియు 1961 చట్టం లోని సెక్షన్ 143(2) కింద అప్పీలుదారుకు నోటీసులు జారీ చేయబడ్డాయి. మదింపు ప్రక్రియ సందర్భంగా, మదింపు అధికారి అప్పీలుదారు కొన్ని ఖర్చులు చేశారని మరియు దానిని వ్యాపార నష్టంగా క్లెయిమ్ చేశారని గమనించారు, అప్పీలుదారు నుండి వివరణ కోరారు. దీనికి ప్రతిస్పందనగా, అప్పీలుదారు తన క్లెయిమ్ కు మద్దతుగా మదింపు అధికారి కోరిన అన్ని పత్రాలను సమర్పించారు. వాటిని క్షుణ్ణంగా పరిశీలించిన మదింపు అధికారి వ్యాపార ప్రయోజనం కోసం ఖర్చు చేయలేదనే కారణంతో అప్పీలుదారు క్లెయిమ్ ను అనుమతించలేదు. వాస్తవానికి, అప్పీలుదారు యొక్క మాతృ సంస్థకు సహాయక సేవలను అందించారు మరియు ఆ ఖర్చును వ్యాపార నష్టంగా అప్పీలుదారు పేర్కొన్నారు.

6. 'రేట్లు & పన్నులు' పద్దు కింద అధీకృత షేర్ క్యాపిటల్ ను రూ.1.00 కోటి నుంచి రూ.2.4 కోట్లకు పెంచడం కోసం రిజిస్ట్రార్ ఆఫ్ కంపెనీస్ కు చెల్లించిన రుసుము కింద అప్పీలుదారు రూ.42,000/- మొత్తాన్ని డెబిట్ చేసినట్లు కూడా మదింపు అధికారి గమనించారు. అయితే సుప్రీంకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పును పరిగణనలోకి తీసుకుని మదింపు అధికారి ఆ వ్యయాన్ని తిరస్కరించారు. అయితే, **పంజాబ్ స్టేట్ ఇండస్ట్రియల్ డెవలప్ మెంట్ కార్పొరేషన్** [225 ఐటిఆర్ 792] మరియు అలాగే **బ్రూక్ బాండ్ (ఇండియా) లిమిటెడ్**, [225 ఐటిఆర్ 798] లో గౌరవనీయ సుప్రీంకోర్టు ఇచ్చిన నిర్ణయాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకుని పేర్కొన్న ఖర్చును మదింపు అధికారి అనుమతించలేదు, తత్ఫలితంగా, చట్టం, 1961 లోని సెక్షన్ 143 (3) కింద 26.03.2002 నాటి మదింపు ఉత్తర్వు ద్వారా అప్పీలుదారుపై రూ.7,763/- డిమాండ్ జారీ చేయబడింది.

7. 26.03.2002 నాటి మదింపు ఉత్తర్వుతో వ్యధితుడైన అప్పీలుదారు సిఐటి(ఎ) ముందు అప్పీల్ దాఖలు చేశారు. సిఐటి(ఎ), అప్పీలుదారు కంపెనీ యొక్క మెమోరాండం మరియు ఆర్టికల్స్ ఆఫ్ అసోసియేషన్ లను పరిగణనలోకి తీసుకున్న తరువాత, భారతదేశంలో మాతృ సంస్థ యొక్క సలహాదారులు మరియు కన్సల్టెంట్ల కార్యకలాపాలు మరియు అటువంటి అనుబంధ కార్యకలాపాలను నిర్వహించడానికి అప్పీలుదారు-కంపెనీని ఏర్పాటు చేసినట్లు, ఖర్చులను రెవెన్యూ వ్యయంగా క్లెయిమ్ చేసుకోవడానికి పరిశీలనలో ఉన్న మునుపటి సంవత్సరంలో అప్పీలుదారు వ్యాపార కార్యకలాపాలను నిర్వహించలేదని అభిప్రాయపడటంలో మదింపు అధికారి తప్పు చేశారని పేర్కొంది. క్లయింట్లకు సేవలు మరియు సంప్రదింపులు అందించడానికి అప్పీలుదారు సిద్ధంగా ఉన్నారని మరియు చివరకు అప్పీలుదారు యొక్క వ్యాపారం ప్రారంభించబడలేదని మదింపు అధికారి అభిప్రాయం సమర్థనీయం కాదని సిఐటి (ఎ) నిర్ణయించింది. అందువల్ల, పై పరిశీలన దృష్ట్యా ఆదాయ వ్యయంగా క్లెయిమ్ చేయబడిన ఖర్చులను అనుమతించాలని మరియు ఆదాయం/నష్టాన్ని నిర్ణయించాలని అతన్ని ఆదేశించబడింది మరియు తదనుగుణంగా, 20.12.2004 నాటి ఉత్తర్వు ద్వారా అప్పీలు అనుమతించబడింది.

8. 20.12.2004 నాటి అప్పీలు ఉత్తర్వుతో వ్యధచెందిన ఇక్కడి ప్రతివాది హైదరాబాదులోని ఆదాయపు పన్ను అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ (సంక్షిప్తంగా'ట్రిబ్యునల్') ముందు అప్పీల్ దాఖలు చేశా . గౌరవ ట్రిబ్యునల్ రికార్డులో ఉంచిన విషయాలను మరియు సమర్పించిన సమర్పణలను పరిగణనలోకి తీసుకున్న తరువాత, హోల్డింగ్ కంపెనీ మరియు అనుబంధ కంపెనీ వేర్వేరు సంస్థలుగా

తీర్పునిచ్చింది. ఒకదానికి సంబంధించిన వ్యయాన్ని మరొకరి చేతుల్లో క్లెయిమ్ చేయడం లేదా అనుమతించడం కుదరదని, అప్పీలుదారు యొక్క అప్పీలును అనుమతించడంలో మొదటి అప్పిలేట్ అథారిటీ పొరపాటు చేసిందని, అందువల్ల 20.12.2004 నాటి సిఐటి(ఎ) ఉత్తర్వును రద్దు చేసి, 08.02.2006 నాటి ఉత్తర్వు ద్వారా ఇక్కడి ప్రతివాది దాఖలు చేసిన అప్పీలును అనుమతించారు.

9. 08.02.2006 నాటి ట్రిబ్యునల్ ఆదేశంతో వ్యధితులైన అప్పీలుదారు ప్రస్తుత అప్పీలును దాఖలు చేశారు.

10. విచారణ సందర్భంగా పిటిషనర్ అప్పీలుదారు తరపున స్టాండింగ్ కౌన్సెల్ వాదనలు వినిపిస్తూ ట్రిబ్యునల్ ఉత్తర్వు తప్పు, అన్యాయం మరియు కేసు వాస్తవాలకు విరుద్ధంగా ఉన్నాయని మరియు చట్టపరంగా చెల్లనిది అని వాదించారు. రికార్డులో ఉన్న విషయాలను మరియు సిఐటి(ఎ) ముందు ఇచ్చిన వివరణను ట్రిబ్యునల్ గుర్తించడంలో విఫలమైందని. అప్పీలుదారు-కంపెనీ క్లెయిమ్ చేసిన వ్యాపారం మరియు వ్యయంలో అప్పీలుదారు-కంపెనీ నిమగ్నమై లేదని నిర్ధారించడంలో ట్రిబ్యునల్ ఘోరంగా తప్పు చేసిందని, మదింపుదారు వ్యాపారానికి ఆపాదించిన ఖర్చును సరిగ్గా నిర్ధారించకుండా మరియు విభజించకుండా పూర్తిగా అనుమతించబడలేదు. పరిశీలనలో ఉన్న మదింపు సంవత్సరానికి నిర్ణయించిన పన్ను బాధ్యత స్వల్పంగా ఉన్నప్పటికీ, మదింపు అధికారి తిరస్కరించిన వ్యాపార నష్టం రూ.55,68,141/-కు సమానం, ఇది తరువాతి అంచనా సంవత్సరాలలో గణనీయమైన ప్రభావాన్ని చూపుతుంది, వాటిలో అటువంటి ముందుకు తేబడిన వ్యాపార నష్టాన్ని సెట్ ఆఫ్ చేయబడుతుంది.

11. అప్పీలుదారు చేసిన రూ.50,64,152/- మొత్తం వ్యయం, దాని మాతృ సంస్థకు కేటాయించిన ప్రాజెక్టులో పాల్గొనడానికి చేసిన వ్యాపార వ్యయానికి సంబంధించినదని, ఇది అప్పీలుదారు యొక్క మెమోరాండం ఆఫ్ అసోసియేషన్ ప్రకారం వ్యాపార లక్ష్యానికి అనుగుణంగా ఉందని ఈ ట్రిబ్యునల్

పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిందని అప్పీలుదారు తరపు న్యాయవాది సమర్పించారు. 1999-2000 మదింపు సంవత్సరంలో అప్పీలుదారు తన మాతృ సంస్థ కోసం చేసిన కృషితో తదుపరి మదింపు సంవత్సరాలకు రూ.1,39,33,163/- మరియు రూ.2,07,86,750/- ఆదాయాన్ని ఆర్జించినట్లు మదింపు అధికారి ధృవీకరించడంలో విఫలమయ్యారని ట్రిబ్యునల్ పరిగణించి ఉండాల్సిందని మరియు అప్పీలును అనుమతించాలని అభ్యర్థించారు.

12. అప్పీలుదారు తరపున న్యాయవాది అప్పీలుదారు వాదనలకు మద్దతుగా ఈ క్రింది నిర్ణయాలపై ఆధారపడ్డారు:

i) శ్రీ వెంకట సత్యనారాయణ రైస్ మిల్ కాంట్రాక్టర్స్ కంపెనీ వర్సెస్ కమిషనర్ ఆఫ్ ఇన్ కమ్ టాక్స్, ఎ.పి. II;

ii) కమిషనర్ ఆఫ్ ఇన్ కమ్ ట్యాక్స్ వర్సెస్ శాంసంగ్ ఇండియా ఎలక్ట్రానిక్స్ లిమిటెడ్,

iii) కమిషనర్ ఆఫ్ ఇన్ కమ్ ట్యాక్స్, వెస్ట్ బెంగాల్ వర్సెస్ రాయల్ కలకత్తా టర్ఫ్ క్లబ్;

13. శ్రీ వెంకట సత్యనారాయణ రైస్ మిల్లు కాంట్రాక్టర్స్ కంపెనీ (పైన పేర్కొన్న) లో, గౌరవనీయ అత్యున్నత న్యాయస్థానం ఈ క్రింది విధంగా నిర్ణయించింది:

> "15. .... పన్ను మదింపుదారు యొక్క వ్యాపార నిర్వహణకు నేరుగా అనుసంధానించబడిన లేదా సంబంధించిన లేదా పన్ను మదింపుదారు యొక్క వ్యాపారానికి ప్రయోజనం కలిగించే ప్రజా సంక్షేమ నిధికి పన్ను మదింపుదారు చేసిన ఏదైనా కంట్రిబ్యూషన్ చట్టం యొక్క సెక్షన్ 37 (1) ప్రకారం అనుమతించదగిన తగ్గింపుగా పరిగణించాలి. అటువంటి విరాళం, స్వచ్ఛందంగా లేదా సంబంధిత అధికారుల సూచన మేరకు, ముఖ్యమంత్రి కరువు సహాయ నిధికి లేదా జిల్లా కలెక్టర్ ఏర్పాటు చేసిన జిల్లా సంక్షేమ నిధికి లేదా ఏదైనా ఇతర నిధికి ప్రజల ప్రయోజనం కోసం మరియు మదింపుదారుని వ్యాపారానికి ప్రయోజనం చేకూర్చే ఉద్దేశ్యంతో చేసినప్పుడు, ప్రజా విధానానికి విరుద్ధమైన చెల్లింపుగా పరిగణించబడదు. ప్రస్తుత

కేసులో చెల్లింపు చట్టవిరుద్ధంగా జరిగినట్లు కాదు. అటువంటి విరాళం ఇవ్వడాన్ని నిషేధించే చట్టం ఏదీ లేదు. ధార్మిక లేదా ప్రజా ప్రయోజనం కోసం లేదా ప్రజా హితం కోసం విరాళం ఇవ్వడం వల్ల ప్రభుత్వం ప్రోత్సాహం లేదా ప్రయోజనాన్ని ఇస్తుందనే వాస్తవం మదింపుదారుని వ్యాపారం కోసం అటువంటి చెల్లింపు చేసినప్పుడు చట్టంలోని సెక్షన్ 37 (1) కింద మదింపుదారునికి ఆ మొత్తాన్ని తగ్గించడాన్ని నిరాకరించడానికి ఆధారం కాదు."

14. **శాంసంగ్ ఇండియా ఎలక్ట్రానిక్స్ లిమిటెడ్,** (పైన పేర్కొన్న) లో, గౌరవ ఢిల్లీ హైకోర్టు డివిజన్ బెంచ్ ఈ క్రింది విధంగా నిర్ణయించింది:

"24. ...... ప్రకటన వ్యయంలో కొంత భాగాన్ని మాతృ సంస్థ తిరిగి చెల్లిస్తుందని ట్రిబ్యునల్ యొక్క నిష్కర్ష సవాలులో లేదు. ఇది స్వయంగా మదింపుదారుకు అనుకూలంగా సమస్యను పరిష్కరించాలి, ఎందుకంటే ఖర్చులో కొంత భాగాన్ని మాతృ సంస్థ యొక్క ప్రయోజనం కోసం ఖర్చు చేసినట్లు భావించినప్పటికీ, మదింపుదారుకు పరిహారం లభిస్తుంది. ఏదేమైనా, ఖర్చు, దాని ప్రయోజనం పాక్షికంగా మదింపుదారుకు మరియు పాక్షికంగా మరొక వ్యక్తికి చేకూరితే ప్రయోజనాన్ని తగ్గింపుగా అనుమతించబడదు అనే అభిప్రాయం, చట్టంలో తీసుకోవలసిన సరైన దృక్పథం కాదని మేము భావిస్తున్నాము, ఎందుకంటే మదింపుదారుడు తన వ్యాపార నిర్వహణలో అయ్యే ఖర్చును కేవలం ఖర్చులో కొంత భాగం మూడవ పక్షానికి కొంత ప్రయోజనం కలిగిస్తుందనే కారణంతో అనుమతించకుండా ఉండకూడదు అని సుదీర్ఘ వరుస కేసుల ద్వారా పరిష్కరించబడింది కాబట్టి..."

15. **రాయల్ కలకత్తా టర్ఫ్ క్లబ్** (పైన పేర్కొన్న) లో, జాకీల కోసం పాఠశాల నడపడానికి అయ్యే ఖర్చును తగ్గించదగినదా అనేది ధర్మాసనం ముందు ఉండిన అంశం. ప్రతివాది యొక్క పని వాణిజ్య స్థాయిలో రేస్ సమావేశాలను నిర్వహించడం, దీని కోసం సాధ్యమైనంత అధిక స్థాయి ఉన్న రేసులను నిర్వహించడం అవసరం. ప్రతివాది నిర్వహించే రేసుల యొక్క ప్రజాదరణ కోసం మరియు దాని వ్యాపారాన్ని లాభసాటిగా మార్చడానికి, యజమానులు మరియు శిక్షకులకు తగినంత సంఖ్యలో

అందుబాటులో ఉండటానికి అవసరమైన నైపుణ్యం మరియు అనుభవం ఉన్న జాకీలు ఉండటం అవసరం, ఎందుకంటే అటువంటి సమర్థవంతమైన జాకీలు లేకుండా, రేస్ సమావేశాల నిర్వహణ వాణిజ్యపరంగా లాభదాయకంగా కాదు. ఇందుకోసమే ప్రతివాది భారతీయ జాకీలకు శిక్షణ ఇచ్చేందుకు పాఠశాలను ప్రారంభించారు. గుర్రాలను స్వారీ చేయడానికి తగినంత మంది సమర్థులైన భారతీయ జాకీలు లేకపోతే, దాని ఆసక్తి దెబ్బతినేది, అవసరమైన సామర్థ్యం ఉన్న జాకీలను అందుబాటులో ఉంచడానికి చర్యలు తీసుకోకపోతే అది తన వ్యాపారాన్ని వదులుకోవలసి వచ్చేది. *అందువల్ల ప్రతివాది యొక్క వ్యాపారం అంతరించిపోకుండా నిరోధించడానికి అయ్యే ఏదైనా ఖర్చు, మా అభిప్రాయం ప్రకారం, మదింపుదారు యొక్క వ్యాపారం యొక్క ప్రయోజనం కోసం పూర్తిగా మరియు ప్రత్యేకంగా కేటాయించబడిన ఖర్చు అవుతుంది మరియు అనుమతించదగిన తగ్గింపు అవుతుంది.*

16. దీనికి విరుద్ధంగా, ప్రతివాది తరఫున గౌరవ స్టాండింగ్ కౌన్సెల్ అప్పీలుదారు దాఖలు చేసిన అప్పీలులో యోగ్యతలు లేవని మరియు ఎటువంటి కేసును రూపొందించడంలో విఫలమైంది, పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిన చట్టం యొక్క గణనీయమైన ప్రశ్నలు ఖచ్చితంగా కాదని సమర్పించారు. ట్రిబ్యునల్, వాస్తవాలు మరియు చట్టాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకున్న తరువాత డిపార్ట్ మెంట్ దాఖలు చేసిన అప్పీలును సరిగ్గా అనుమతించిందని మరియు అందులో ఈ కోర్టు జోక్యం చేసుకోవాల్సిన అవసరం లేదని స్టాండింగ్ కౌన్సెల్ సమర్పించారు. అప్పీలుకు అనుమతిస్తూ ట్రిబ్యునల్ హోల్డింగ్ కంపెనీ మరియు అనుబంధ కంపెనీ వేర్వేరు సంస్థలు అని, ఒకదానికి సంబంధించిన

వ్యయాన్ని మరొకరి చేతిలో క్లెయిమ్ చేయలేమని లేదా అనుమతించలేమని ప్రత్యేకంగా గమనించినట్లు ఆయన సమర్పించారు. ఒక కార్యాలయాన్ని తెరిచి క్లయింట్లను స్వీకరించడానికి సిద్ధంగా ఉన్న ఒక ప్రొఫెషనల్ విషయంలో మాదిరిగా ప్రశ్నార్థకమైన వ్యయం కేవలం పరిపాలనా వ్యయం కాదని, లేదా ఆదాయాన్ని సంపాదించాలనే ఉద్దేశ్యంతో రూపొందించిన వ్యయం కాదని ట్రిబ్యునల్ అభిప్రాయపడింది. ప్రశ్నార్థకమైన వర్క్ ఆర్డర్లు హోల్డింగ్ కంపెనీకి చెందినవని, హోల్డింగ్ కంపెనీ యొక్క కాంట్రాక్ట్ బాధ్యతను నెరవేర్చడానికి మదింపు కంపెనీ తన సొంత ఖర్చుతో తన ఇంజనీర్లను నియమించిందని ట్రిబ్యునల్ చేసిన పరిశీలనలను కూడా ఆయన ప్రస్తావించారు.

17. ప్రతివాది తరపున స్టాండింగ్ కౌన్సెల్ ఈ క్రింది నిర్ణయాలపై ఆధారపడ్డారు:

i) మీరా కులకర్ణి వర్సెస్ అసిస్టెంట్ కమిషనర్ ఆఫ్ ఇన్ కమ్ ట్యాక్స్;
ii) క్రెసెంట్ ఆర్గానిక్స్ (పి.) లిమిటెడ్ వర్సెస్ డిప్యూటీ కమిషనర్ ఆఫ్ ఇన్ కమ్ టాక్స్ రేంజ్–8(1), ముంబై;

iii) పి. అమర్నాథ్ రెడ్డి వర్సెస్ అసిస్టెంట్ కమిషనర్ ఆఫ్ ఇన్ కమ్ ట్యాక్స్, సెంట్రల్ సర్కిల్–III (3), చెన్నై

18. **మీరా కులకర్ణి** (పైన పేర్కొన్న) లో, మదింపుదారు ఆస్తి యొక్క యజమాని మరియు ఆస్తిలో కొంత భాగాన్ని ఒక ఒప్పందం ప్రకారం, హోటలుగా ఉపయోగించడానికి ఒక కంపెనీకి లీజుకు ఇవ్వబడింది మరియు మదింపుదారునికి త్రైమాసికానికి కనీస హామీ మొత్తం లేదా స్థూల నిర్వహణ లాభాలలో 30% ఏది ఎక్కువైతే అది పొందడానికి అర్హత ఉంటుంది; ఒప్పందం నిబంధనల ప్రకారం సిబ్బందికి జీతతాలు మొదలైన వాటితో సహా అన్ని సౌకర్యాలు, సదుపాయాలను హోటల్ నిర్వహించాలి. ఈ ఒప్పందం కింద సంపాదించిన ఆదాయాన్ని వ్యాపారం ద్వారా వచ్చిన ఆదాయంగా

మదింపుదారు ప్రకటించింది మరియు చట్టం 1961 లోని సెక్షన్ 37 (1) ప్రకారం విదేశీ ప్రయాణ ఖర్చు, మరమ్మతులు, నిర్వహణ ఖర్చులు మరియు వేతనానికి సంబంధించి తగ్గింపును ఆమె క్లెయిమ్ చేశారు. ఒప్పంద నిబంధనల ప్రకారం, అన్ని సౌకర్యాలు, సదుపాయాలను మరియు వ్యాపార కార్యకలాపాలు హోటల్ ద్వారా నిర్వహించబడాలి మరియు విదేశీ ప్రయాణ ఖర్చుల విషయానికొస్తే, ఆ ఖర్చు వ్యాపార ఆదాయంతో ముడిపడి ఉందని లేదా ప్రయోజనం కోసం అని చూపించే ఆధారాలు లేదా మెటీరియల్ రికార్డులో లేవని గౌరవనీయ ఢిల్లీ హైకోర్టు పేర్కొంది, అందువల్ల, క్లెయిమ్ ను తిరస్కరించింది.

19. **క్రెసెంట్ ఆర్గానిక్స్ (పి.) లిమిటెడ్** (పైన పేర్కొన్న) లో, విదేశీ కంపెనీలో పెట్టుబడుల కోసం ఉపయోగించిన రుణాలపై చెల్లించిన వడ్డీకి సంబంధించి 1961 చట్టంలోని సెక్షన్ 36(1)(iii) కింద పన్ను మదింపుదారు తగ్గింపు కోసం క్లెయిమ్ చేసాడు. పెట్టుబడులు పన్ను మదింపుదారు యొక్క వ్యాపార కార్యకలాపాల ప్రక్రియలో లేవని నిర్ణయించింది, అందువల్ల తగ్గింపు కోసం చేసిన క్లెయిమ్ ను బాంబే హైకోర్టు తిరస్కరించింది. 1961 చట్టంలోని సెక్షన్ 37(1) కింద విదేశీ ప్రయాణ ఖర్చులకు సంబంధించి వ్యాపార వ్యయాన్ని కూడా మదింపుదారు క్లెయిమ్ చేశారు. డైరెక్టర్లు మరియు ఆడిటర్ల మొత్తం విదేశీ ప్రయాణ ఖర్చులు తమ వ్యాపార వ్యవహారాల కోసం ఖర్చయ్యాయని నిరూపించడంలో మదింపుదారు విఫలమయ్యారని హైకోర్టు పేర్కొంది, అందువల్ల మదింపుదారు క్లెయిమ్ ను హైకోర్టు తోసిపుచ్చింది.

20. **పి. అమర్నాథ్ రెడ్డి** (పైన పేర్కొన్న) లో, మార్కెటింగ్ ఎగ్జిక్యూటివ్ హోదాలో తన భార్య విదేశీ ప్రయాణ ఖర్చుల వ్యాపార వ్యయాన్ని మరియు వాటిని వ్యాపారం కోసం చేశారని మదింపుదారుడు పేర్కొన్నాడు. తన భార్య యాజమాన్య సంస్థకు చెందిన ఉద్యోగి అని నిరూపించడానికి తగిన సాక్ష్యాధారాలను నమోదు చేయడంలో మదింపుదారు విఫలమయ్యారని, ఆమె ఎప్పుడు

నియమించబడిందో మరియు ఆమె జీతం ఎంత అనే దానిపై నిరూపించడానికి ఎటువంటి ఆధారాలు లేవని మద్రాస్ హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది, చివరికి క్లెయిమ్ ను తిరస్కరించింది.

పరిశీలన:

21. ఇప్పుడు పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిన అంశం ఏమిటంటే, మాతృ సంస్థ యొక్క ఒప్పంద బాధ్యతలను నెరవేర్చడం కొరకు ఇక్కడి అప్పీలుదారు చేసిన వ్యాపార వ్యయాన్ని అప్పీలుదారు సంస్థ యొక్క వ్యాపార నష్టంగా పరిగణించవచ్చా.

22. అంగీకరించినట్లుగా, అప్పీలుదారు కంపెనీ డెన్మార్క్ లోని ఎల్ ఐ సి ఎనర్జీ యొక్క అనుబంధ సంస్థ. 1999-2000 మదింపు సంవత్సరానికి వేతనాలు, ప్రయాణ ఖర్చులు, అద్దె, ప్రింటింగ్ మరియు స్టేషనరీ, తపాలా, టెలిగ్రామ్లు మరియు టెలిఫోన్ ఛార్జీలు మరియు ఇతర పరిపాలనా ఖర్చులు మొదలైన వాటి కోసం రూ.55,68,141/- నష్టాన్ని అప్పీలుదారు కంపెనీ వెల్లడించింది. మదింపు సమయంలో మదింపు అధికారి, అప్పీలుదారు కంపెనీ సంవత్సరంలో వ్యాపార కార్యకలాపాలను నిర్వహించలేదని, కానీ మాతృ సంస్థ యొక్క ప్రాజెక్టులను పూర్తి చేయడంలో దాని మాతృ సంస్థకు సహాయపడిందని అభిప్రాయపడ్డారు. అందువల్ల, అప్పీలుదారుడు చేసిన ఖర్చులు అప్పీలుదారు యొక్క వ్యాపారాన్ని నిర్వహించడానికి మరియు మార్కెట్ సర్వే మొదలైన వాటి కోసం కాదు, అందువల్ల, వాటిని రెవెన్యూ ఖర్చులుగా పరిగణించలేము. అప్పీలుదారు చేసినది కేవలం మానవ వనరుల శిక్షణ కోసం కాదని, మాతృ సంస్థ చేపట్టిన పనుల కాంట్రాక్ట్ కు సహాయక సేవలను

అందించడానికి మరియు అప్పీలుదారు యొక్క వ్యాపార కార్యకలాపాలకు అనుసంధానించబడలేదని లేదా సంబంధించినది కాదని ఎ. ఓ. గమనించారు.

23. **సిఐటి వర్సెస్ ఎలక్ట్రాన్ ఇండియా** కేసులో మద్రాస్ హైకోర్టు నిర్ణయంపై ఆధారపడటం ద్వారా అప్పిలేట్ అథారిటీ, క్లయింట్లను స్వీకరించడానికి పక్షం సిద్ధంగా ఉన్న క్షణంలోనే వ్యాపారాన్ని ప్రారంభించినట్లు చెప్పవచ్చు మరియు క్లయింట్ను స్వీకరించడానికి సిద్ధంగా ఉండటానికి, పక్షం సిద్ధంగా ఉండాలి, దీని కోసం తన క్లయింట్లకు సేవలు మరియు సంప్రదింపులు అందించడానికి ఖర్చులు చేయాల్సి ఉంటుంది. అలా గమనించడం ద్వారా, అప్పీలేట్ అథారిటీ అప్పీలుదారు సంస్థ దాఖలు చేసిన అప్పీలును అనుమతించింది, తద్వారా ఎ. ఓ. యొక్క మదింపు ఉత్తర్వును రద్దు చేసింది.

24. **సిఐటి వర్సెస్ ఎలక్ట్రాన్ ఇండియా** (పైన పేర్కొన్న) లో, గౌరవనీయ మద్రాసు హైకోర్టు ఈ క్రింది విధంగా నిర్ణయించింది:

> "అందువల్ల ఒక ప్రొఫెషనల్ విషయంలో, అతను క్లయింట్లను స్వీకరించడానికి సిద్ధంగా ఉన్న తేదీ ప్రారంభ తేదీ అయి ఉండాలి. వర్తకుల విషయానికొస్తే, అమ్మకానికి సరుకుల సముపార్జన అనేది ప్రారంభానికి సమానం, అయితే అమ్మకం జరగకపోవచ్చు. తయారీ విషయంలో, ఉత్పత్తి, కార్యకలాపాలు లేదా అమ్మకాలు లేకుండా తయారీకి వీలుగా ఉత్పత్తి విభాగం ఏర్పాటు చేయబడింది అనే వాస్తవం వ్యాపారాన్ని ప్రారంభించడానికి సమానం."

25. ఈ కోర్టు యొక్క పరిగణించిన అభిప్రాయం ప్రకారం, పై కేసు యొక్క వాస్తవాలు మరియు ప్రస్తుత కేసు యొక్క వాస్తవాలు భిన్నంగా ఉన్నాయి, అందువల్ల, అప్పీలుదారుకు సహాయపడవు.

26. అయితే డిపార్ట్ మెంట్ ద్వారా అప్పీలుపై ట్రిబ్యునల్ భిన్నమైన అభిప్రాయాన్ని తీసుకుంది, హోల్డింగ్ కంపెనీ యొక్క ఒప్పంద బాధ్యతను నెరవేర్చడానికి మదింపుదారు కంపెనీ తన సొంత

ఖర్చుతో తన ఇంజనీర్లను నియమించిందని, అందువల్ల, ఖర్చుని పూర్తిగా మరియు ప్రత్యేకంగా మదింపుదారు యొక్క వ్యాపార ప్రయోజనం కోసం చేసిన ఖర్చుగా పరిగణించలేమని మరియు హోల్డింగ్ కంపెనీ మరియు అనుబంధ సంస్థ వేర్వేరు సంస్థలు అని మరియు ఒకదానికి సంబంధించిన ఖర్చును మరొకరి చేతిలో క్లెయిమ్ చేయలేము లేదా అనుమతించలేము.

27. **సిఐటి వర్సెస్ చందూలాల్ కేశవలాల్ అండ్** కంపెనీ లోని నిర్ణయంపై ఆధారపడిన బెంచ్, *"తగ్గింపును సమర్థించడానికి పంపిణీ తప్పనిసరిగా వాణిజ్యపరమైన ప్రయోజనాల కారణాల వల్ల ఉండాలి; ఇది స్వచ్ఛందంగా ఉండవచ్చు, కానీ మదింపుదారు యొక్క వ్యాపారం కోసం ఖర్చు చేయబడాలి; మరియు మదింపుదారు యొక్క వ్యాపార ప్రయోజనం కోసం ఖర్చు చేయబడినట్లయితే, చెల్లింపు మూడవ పక్షం యొక్క ప్రయోజనానికి కూడా దోహదపడుతుందనే విషయం పరిగణించబడదు. నిర్దేశించిన మరొక పరీక్ష ఏమిటంటే, తన వ్యాపారాన్ని కొనసాగించడానికి వీలుగా మదింపుదారు యొక్క చట్టబద్ధమైన వాణిజ్య సంస్థలో భాగంగా లావాదేవీని సక్రమంగా నమోదు చేస్తే, మూడవ పక్షం కూడా దాని ద్వారా ప్రయోజనం పొందడం అనేది ముఖ్యం కాదు."*

28. ఈ దశలో, చట్టం, 1961 లోని సెక్షన్ 37ను పరిశీలించడం సముచితం, అది ఈ క్రింది విధంగా ఉంది:

> " సెక్షన్ 37. (1) వ్యాపారం లేదా వృత్తి యొక్క ప్రయోజనాల కోసం పూర్తిగా మరియు ప్రత్యేకంగా నిర్దేశించబడిన లేదా ఖర్చు చేయబడిన ఏదైనా వ్యయం (సెక్షన్లు 30 నుండి 36 వరకు వివరించిన స్వభావం యొక్క ఖర్చు కాకుండా మరియు మదింపుదారు యొక్క మూలధన వ్యయం లేదా వ్యక్తిగత ఖర్చుల స్వభావంలో ఖర్చు కాకుండా), "వ్యాపారం లేదా వృత్తి యొక్క లాభాలు మరియు లబ్ధి" అనే శీర్షిక కింద వసూలు చేయదగిన ఆదాయాన్ని లెక్కించడానికి అనుమతించబడుతుంది.

వివరణ 1. సందేహాలను తొలగించడానికి, ఒక నేరం లేదా చట్టం ద్వారా నిషేధించబడిన ఏదైనా ప్రయోజనం కోసం ఒక మదింపుదారు చేసిన ఏదైనా ఖర్చును వ్యాపారం లేదా వృత్తి ప్రయోజనం కోసం పరిగణించబడదని దీని ద్వారా ప్రకటించబడింది మరియు అటువంటి ఖర్చుకు సంబంధించి ఎటువంటి తగ్గింపు లేదా మినహాయింపు ఇవ్వబడదు.

వివరణ 2: సందేహాలను తొలగించడానికి, సబ్ సెక్షన్ (1) ప్రయోజనాల కోసం, కంపెనీల చట్టం, 2013 (18 ఆఫ్ 2013) లోని సెక్షన్ 135 లో సూచించిన కార్పొరేట్ సామాజిక బాధ్యతకు సంబంధించిన కార్యకలాపాలపై మదింపుదారు చేసిన ఏదైనా ఖర్చును వ్యాపారం లేదా వృత్తి ప్రయోజనాల కోసం మదింపుదారు చేసిన ఖర్చుగా పరిగణించబడదని దీని ద్వారా ప్రకటించబడింది.

[*వివరణ 3:* సందేహాలను తొలగించడానికి, వివరణ 1 కింద "నేరం లేదా చట్టం ద్వారా నిషేధించబడిన ఏదైనా ప్రయోజనం కోసం ఒక మదింపుదారు చేసిన ఖర్చు" అనే వ్యక్తీకరణ, ఒక మదింపుదారు చేసిన ఖర్చును కలిగి ఉంటుందని మరియు ఎల్లప్పుడూ కలిగి ఉన్నట్లు పరిగణించబడుతుందని దీని ద్వారా స్పష్టం చేయబడింది–

(*i*) భారతదేశంలో లేదా భారతదేశం వెలుపల ప్రస్తుతం అమలులో ఉన్న ఏదైనా చట్టం క్రింద నేరం అయిన లేదా నిషేధించబడిన ఏదైనా ప్రయోజనం కోసం; లేదా

(*ii*) ఒక వ్యక్తికి, ఒక వ్యాపారాన్ని నిర్వహిస్తున్నా లేదా చేయకపోయినా లేదా ఒక వృత్తిని నిర్వహిస్తున్నా, ఏ రూపంలో అయినా ఏదైనా ప్రయోజనం లేదా అవసరాన్ని అందించడం మరియు అటువంటి వ్యక్తి ద్వారా అటువంటి ప్రయోజనం లేదా అవసరాన్ని అంగీకరించడం అనేది, సందర్భానుసారంగా, ప్రస్తుతానికి అమలులో ఉన్న, అటువంటి వ్యక్తి యొక్క ప్రవర్తనను నియంత్రించే ఏదైనా చట్టం లేదా నియమం లేదా నియంత్రణ లేదా మార్గదర్శకాలను ఉల్లంఘించడం; లేదా

(*iii*) భారతదేశంలో లేదా భారతదేశం వెలుపల ప్రస్తుతానికి అమలులో ఉన్న ఏదైనా చట్టం క్రింద ఒక నేరాన్ని రాజీ చేసుకొనడం].

(2) [★★★]

(2బి) సబ్ సెక్షన్ (1) లో ఏదైనా ఉన్నప్పటికీ, ఒక రాజకీయ పార్టీ ప్రచురించిన ఏదైనా స్మారక సంచిక, బ్రోచర్, చిన్న పుస్తకము, కరపత్రం లేదా మొదలైన వాటిలో ప్రకటనల కోసం మదింపుదారు చేసిన ఖర్చుకు సంబంధించి ఎటువంటి మినహాయింపు ఇవ్వబడదు.

29. **శరవణ స్పిన్నింగ్ మిల్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్**, (పైన పేర్కొన్న) లో గౌరవనీయ అత్యున్నత న్యాయస్థానం తీసుకున్న నిర్ణయం ప్రకారం, చట్టం, 1961 లోని సెక్షన్ 37 కింద తగ్గింపును అనుమతించడానికి ముందస్తు అవసరాలు ఈ క్రింది విధంగా ఉన్నాయి:

"(ఎ) ఖర్చు సెక్షన్ 30 నుంచి 36 పరిధిలోకి రాకపోతే;

(బి) అకౌంటింగ్ సంవత్సరంలోనే ఖర్చు జరిగి ఉండాలి;

(సి) అది మదింపుదారు నిర్వహించే ఒక వ్యాపారానికి సంబంధించి ఉండాలి;

(డి) అది మూలధన వ్యయం స్వభావంలో ఉండకూడదు మరియు

(ఇ) దానిని పూర్తిగా మరియు ప్రత్యేకంగా వ్యాపారం కోసం ఖర్చు చేయాలి.

30. ఇరువురు న్యాయవాదులు ఆధారపడిన ప్రమాణాలు, పూర్వ ఉదాహరణలు యొక్క విశ్లేషణ, క్లయింట్లను స్వీకరించడానికి పార్టీ సిద్ధంగా ఉన్న క్షణమే వ్యాపారం ప్రారంభమైందని చెప్పవచ్చని స్పష్టం చేస్తాయి. క్లయింట్ను స్వీకరించడానికి సిద్ధంగా ఉండటానికి తన క్లయింట్లకు సేవలు మరియు సంప్రదింపులను అందించడానికి, పార్టీ సిద్ధంగా ఉండాలి, దీని కోసం ఖర్చులు చేయాల్సి ఉంటుంది.

31. రికార్డును పరిశీలిస్తే, ఇతర మోడలింగ్ సాఫ్ట్ వేర్లపై అనేక వాకబు తో పాటు లీక్ డిటెక్షన్ అండ్ లొకేషన్ సిస్టమ్ ను భారతదేశానికి సరఫరా చేయడానికి హోల్డింగ్ కంపెనీకి ఐదు ఆర్డర్లు వచ్చాయని తెలుస్తుంది. అప్పీలుదారు కంపెనీ హోల్డింగ్ కంపెనీ కుదుర్చుకున్న ఒప్పందాలను పర్యవేక్షించడానికి మరియు అమలు చేయడానికి అప్పీలు కంపెనీ ఖర్చులను చేసింది. అప్పీలుదారు కంపెనీ సొంతంగా ఎటువంటి వ్యాపారాన్ని చేపట్టలేదని, అందువల్ల, అప్పీలుదారు కంపెనీ చేసిన ఖర్చులు ఈ ప్రక్రియలో

లేదా దాని స్వంత వ్యాపారం కోసం చేయలేదని కూడా స్పష్టమవుతుంది. అందువల్ల, అప్పీలుదారు కంపెనీ చేసిన ఖర్చును దాని వ్యాపారానికి సంబంధించిన లేదా దాని వ్యాపారానికి అనుబంధించిన ఖర్చుగా పరిగణించలేము.

32. నష్టాన్ని అనుమతించడానికి, వ్యయాన్ని మదింపుదారు నిర్వహించే వ్యాపారం మరియు అందులోని లాభాలు మరియు లబ్ధితో ముడిపడి ఉండాలి లేదా సంబంధించినది అయి ఉండాలి. అయితే, ప్రస్తుత కేసులో, జరిగిన నష్టాలు హోల్డింగ్ కంపెనీకి సహాయక సేవలను అందించే ఉద్దేశ్యంతో ఉన్నాయి మరియు అటువంటి ఖర్చు నుండి మదింపుదారు ఎటువంటి లాభం లేదా లబ్ధిని పొందలేదు, అందువల్ల, అప్పీలుదారు కంపెనీకి కలిగే నష్టం దాని స్వంత వ్యాపారానికి సంబంధించినది కాదు. హోల్డింగ్ కంపెనీ మరియు అనుబంధ కంపెనీ వేర్వేరు సంస్థలు అని మరియు ఒక సంస్థకు సంబంధించిన ఖర్చును మరొక సంస్థ చేతిలో క్లెయిమ్ చేయలేము లేదా అనుమతించలేము అని గమనించడం సంబంధితంగా ఉంటుంది.

33. అప్పీలుదారు తరఫున గౌరవ న్యాయవాది ఆధారపడిన తీర్పులు అప్పీలుదారు సంస్థ యొక్క వాదనలకు మద్దతు ఇవ్వవు, ఎందుకంటే ఆ కేసులలో చేసిన ఖర్చులు దాని స్వంత వ్యాపారంలో భాగం మరియు శిక్షణ మరియు వ్యాపారాన్ని బలోపేతం చేయడానికి ఆ సంస్థల సంసిద్ధతకు సంబంధించినవి. అయితే, ప్రస్తుత కేసులో, అప్పీలుదారు తన స్వంత వ్యాపారం కోసం లేదా శిక్షణ మొదలైన వాటి కోసం ఖర్చులు చేయలేదని, కానీ హోల్డింగ్ కంపెనీ యొక్క ప్రాజెక్టును

పర్యవేక్షించడానికి మరియు దాని ఉద్యోగులు మరియు సిబ్బంది యొక్క ప్రయాణం, నిర్వహణ మరియు ఇతర ఖర్చుల కోసం ఖర్చు చేయబడింది.

34. చట్టం, 1961 లోని సెక్షన్ 37 ప్రకారం, తగ్గింపును అనుమతించడానికి ముందస్తు అవసరాలు ఏమిటంటే, మదింపుదారు నిర్వహించే వ్యాపారానికి సంబంధించి ఖర్చు చేయబడి ఉండాలి మరియు పూర్తిగా మరియు ప్రత్యేకంగా దాని స్వంత వ్యాపారం కోసం ఖర్చు చేయాలి. ప్రస్తుత కేసులో, అంగీకరించబడినట్లుగా, తగ్గించాలని కోరిన ఖర్చు హోల్డింగ్ కంపెనీ యొక్క ప్రాజెక్టును పర్యవేక్షించడానికి చేయబడింది. అంతేకాకుండా, వ్యాపార నష్టంగా తగ్గించబడాలంటే, ఖర్చు వాణిజ్య నష్టం యొక్క స్వభావంలో ఉండాలి, వాణిజ్య కార్యకలాపాల నుండి నేరుగా ఉత్పన్నమయ్యే మూలధన నష్టంగా కాదు మరియు ఇది మదింపుదారు వ్యాపారానికి యాదృచ్ఛికంగా ఉండాలి. ఇది వేరే హోదాలో మదింపుదారుపై పడటం లేదా దాని వ్యాపారంతో ముడిపడి ఉండటం సరిపోదు మరియు సాధారణ వ్యాపారంలో లేని మదింపుదారుకి అయ్యే మొత్తాన్ని కూడా తగ్గింపుగా అనుమతించలేము.

35. పై చర్చ మరియు చట్టపరమైన స్థితి దృష్ట్యా, అప్పీలుదారు కంపెనీ ఖర్చు చేసిన మొత్తాన్ని అప్పీలుదారు కంపెనీ యొక్క ఆదాయ వ్యయంగా పరిగణించలేము. అందువల్ల, చట్టం, 1961 యొక్క సెక్షన్ 37 ప్రకారం తగ్గింపుకు అర్హమైనది కాదు.

36. పై చర్చ దృష్ట్యా, ఆదాయపు పన్ను అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ జారీ చేసిన ఆక్షేపించబడిన ఉత్తర్వులలో జోక్యం చేసుకోవడానికి అప్పీలుదారు ఎటువంటి కేసును రూపొందించడంలో

విఫలమయ్యారు, అందువల్ల, అప్పీల్ విఫలమైయింది, తదనుగుణంగా కొట్టివేయబడుతుందని ఈ కోర్టు అభిప్రాయపడింది. ఖర్చులకు సంబంధించి ఎటువంటి ఉత్తర్వు లేదు.

పెండింగ్ లో ఉన్న వివిధమైన దరఖాస్తులు ఏవైనా ఉంటే, అవి మూసివేయబడ్డాయి.

★★★